

Van leven naar eucharistie

Als mensen zich opsluiten in een gesloten systeem, als zij een mentaliteit aannemen die zij als definitief en niet te verbeteren beschouwen, dan hebben zij geen mogelijkheden meer om bruggen te slaan tot communicatie met anderen. Zij zonderen zich af in zelfvoldaanheid en hoogmoed. En dit is waar zowel voor sociale groepen als voor afzonderlijke personen. Zij zijn dan meer en meer bezig met hun eigen gedachten. Zij worden hard en steeds minder sociaal. Zij zetten zich vast in hun eigen afgeslotenheid. Zij komen er zelfs toe anderen, die niet hun mening delen, uit te stoten of te weren. Zulke mensen missen de echte gemeenschapsgeest die vraagt dat wij op de eerste plaats onze grenzen en gebreken, kortom, onze zonden, in alle nederigheid aanvaarden.

Eerste lezing Hosea 6,1a.3-6

Zo spreekt de Heer: "In hun nood zullen zij naar Mij uitzien en zeggen: Wij willen de Heer liefhebben, ons inspannen om Hem te kennen. Zo zeker als de dageraad vertoont Hij zich, komt Hij over ons als de regen, als de lenteregen die de aarde drenkt. Wat moet Ik met u beginnen, Efraïm? Wat moet Ik met u beginnen, Juda? Uw vroomheid is als de morgennevel, als de dauw die vroeg in de morgen verdwijnt. Daarom heb Ik op u ingeslagen door de profeten, heb Ik de dood gebracht door de woorden van mijn mond: mijn oordeel brak door als het licht. Want vroomheid wens Ik, geen offergaven, en liefde voor God meer dan brandoffers."

Tweede lezing Romeinen 4,18-25

Broeders en zusters, tegen alle hoop in heeft Abram gehoopt, en geloofd dat hij vader zou worden van vele volken, gelijk hem gezegd was: Zo talrijk zal uw nageslacht zijn. Zijn geloof verflauwde niet, toen hij, de honderdjarige, dacht aan zijn eigen afgeleefd lichaam en aan de dorre schoot van Sara. Hij twijfelde geen ogenblik aan Gods belofte. Integendeel, hij heeft God geëerd door de kracht van zijn geloof, door zijn vaste overtuiging dat God bij machte is te volvoeren wat Hij heeft toegezegd. Daarom werd het hem als gerechtigheid aangerekend. Deze woorden werden niet alleen neergeschreven om zijnentwille, maar ook om ons, wie het geloven eveneens zal worden aangerekend, daar wij geloven in Hem die Jezus onze Heer van de doden heeft opgewekt: Jezus die is overgeleverd om onze misslagen en is opgewekt om onze rechtvaardiging.

Evangelie Matteüs 9,9-13

In die tijd trok Jezus verder. Hij zag iemand aan het tolhuis zitten die Matteüs heette, en Hij zei tot hem: 'Volg Mij'. De man stond op en volgde Hem. Terwijl Hij nu in diens woning aan tafel aanlag, kwamen ook vele tollenaars en zondaars met Jezus en zijn leerlingen aanliggen. Toen de Farizeeën dat zagen, zeiden ze tot zijn leerlingen: "Waarom eet uw Meester met tollenaars en zondaars?" Jezus hoorde dit en zei: "Niet de gezonden hebben een dokter nodig, maar de zieken. Gaat heen en leert wat het zeggen wil: Ik wil liever barmhartigheid dan offers. Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars."

Van eucharistie naar leven

De Kerk is heilig. Maar toch bestaat zij uit zondaars, zondaars die vergiffenis kregen. De boeteritus bij het begin van iedere eucharistie herinnert ons eraan. Dit zou de christenen voor allen moeten openstellen. Zij zouden alle situaties moeten begrijpen. Zij zouden zich geen elite mogen achten die van anderen afstand neemt. Deze houding moeten zij zeker aannemen tegenover de afgescheiden broeders en tegenover diegenen die een andere godsdienst belijden. Maar ook onverschilligen, ongelovigen, atheïsten, zogenaamde publieke zondaars zijn onze broeders. Want Christus zorgt voor allen.